

FAQ

Συχνές ερωτήσεις και οι απαντήσεις

Ποια είναι η γεννεσιουργός αιτία της ομοφυλοφιλίας;

Εδώ και 100 χρόνια η συζήτηση στρέφεται γύρω από το ερώτημα: Η ομοφυλοφιλία οφείλεται σε «επιδράσεις του περιβάλλοντος» ή σε έμφυτες τάσεις, και άρα είναι εγγενής; Δεν περνάει πολύς καιρός μέχρι να εμφανιστεί στο χώρο της επιστήμης η επόμενη θεωρία της μόδας, η οποία διατείνεται πως βρήκε την απάντηση στο πρόβλημα. Ως αίτια της ομοφυλοφιλίας έχουν προταθεί ότι μπορεί να φανταστεί κανείς: από ορμονικές διαταραχές μέχρι και «μη χαρακτηριστική σωματική διάπλαση», όπως π.χ. η φαρδιά λεκάνη σε έναν άντρα. Οι ψυχολόγοι αναζητούσαν τις αιτίες σε έναν ιδιαίτερα αναπτυγμένο δεσμό με τη μητέρα. Το 1993 κυκλοφόρησε η είδηση ότι βρέθηκε το «γονίδιο των ομοφυλόφιλων» στο ανθρώπινο γενετικό υλικό. Άλλοι πάλι επιστήμονες της γενετικής αμφισβητούν με δριμύτητα την ύπαρξή του. Μόνο σε ένα συμφωνούν οι περισσότεροι επιστήμονες: ο σεξουαλικός προσανατολισμός του ατόμου διαμορφώνεται πολύ νωρίς, πολύ πριν την εφηβεία. Το αν είμαστε ομοφυλόφιλοι ή ετεροφυλόφιλοι βρίσκεται πέρα από τα όρια της επιρροής μας, της θέλησής μας και του περιβάλλοντός μας. Οι γονείς δεν πρέπει να κατηγορούν τον εαυτό τους ότι «έκαναν κάτι λάθος».

Βλ και στο λήμμα: [σεξουαλικός προσανατολισμός](#)

Είναι η ομοφυλοφιλία αρρώστια;

Η ομοφυλοφιλία δεν είναι αρρώστια ακόμη κι αν πολλοί γιατροί και ψυχολόγοι ήδη από τον 19^ο αιώνα πίστευαν κάτι τέτοιο. Υπέβαλαν μάλιστα αδελφές και λεσβίες σε απάνθρωπες θεραπείες για να μεταστρέψουν την σεξουαλική τους ταυτότητα. Χωρίς αποτέλεσμα. Η ομοφυλοφιλία είναι αθεράπευτα υγιής. Ακριβώς όπως και κάθε άλλη μορφή έκφρασης αμοιβαίας έλξης. Οι γιατροί αναγνώρισαν το λάθος τους. Το 1993 ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (ΠΟΥ), μια υπηρεσία του ΟΗΕ, διέγραψε την ομοφυλοφιλία από τη «διεθνή ταξινόμηση των ασθενειών». Τις μάταιες προσπάθειες θεραπείας περιγράφει η καθ. δρ. Melanie C. Steffens: [επιστήμη και προσπάθειες θεραπείας](#)

Μπορεί κανείς να παρασυρθεί στην ομοφυλοφιλία;

Για πολύ καιρό πίστευε κανείς πως ήταν δυνατό ιδιαίτερα οι νέοι να πάρουν το στραβό δρόμο αν είχαν σχέσεις με ομοφυλόφιλους, να αλλάξει ο σεξουαλικός τους προσανατολισμός και να γίνουν και οι ίδιοι αδελφές ή λεσβίες. Η σεξολογία έχει κατατάξει τη θεωρία της αποπλάνησης στην περιοχή των παραμυθιών. Η σεξουαλική ταυτότητα δεν διαμορφώνεται έτσι απλά. Γιατί ξαφνικά δηλαδή οι νέοι που δοκίμασαν μια φορά την ομοφυλοφιλική εμπειρία να παθαίνουν ανοσία απέναντι στην καθημερινή παρουσία ετεροφυλόφιλων προτύπων μέσα στην οικογένεια, στον κύκλο των φίλων και στα ΜΜΕ; Μην ανησυχείτε: η ομοφυλοφιλία δεν είναι μεταδοτική. Μόνο στην ανοχή μπορεί κανείς να παρασυρθεί. Βλ και στο λήμμα: [εγκληματικότητα και υποκουλτούρα](#).

Πώς μπορώ να καταλάβω αν το παιδί μου είναι ομοφυλόφιλο;

Δεν μπορεί κανείς να διαπιστώσει «από εξωτερικά σημάδια» αν ο γιος είναι αδελφή ή η κόρη λεσβία. Αυτό μπορεί μόνο το παιδί σας να σας το πει. Μπορείτε να ρωτήσετε το γιο σας ή την κόρη σας αλλά οι περισσότεροι δε θέλουν να μιλήσουν για αυτό. Οι περισσότεροι διαισθάνονται πως τρέφουν διαφορετικά συναισθήματα απ' ό,τι οι περισσότεροι συμμαθητές τους πολύ πριν το ομολογήσουν. Συχνά είναι σίγουροι γι' αυτό όταν πια έχουν μια σταθερή σχέση.

Βλ και στο λήμμα: **εμφάνιση** και **Coming out/Outing**

Μπορεί να γίνει ο γιος μου αδερφή αν δεν τον διαπαιδαγωγήσω με αρκετή αυστηρότητα;

Όχι. Ακόμα και νέοι που τους μεγαλώνουν με αυστηρό τρόπο ή με την παλιομοδίτικη μέθοδο «σαν άντρα» μπορεί να είναι αδερφές. Άλλωστε π.χ. υπάρχουν και στο στρατό σχέσεις ανάμεσα σε ομοφυλόφιλους. Η διαπαιδαγώγηση δεν επηρεάζει τον σεξουαλικό προσανατολισμό.

Βλ και στο λήμμα: **συκιά**

Στα ομοφυλόφιλα ζευγάρια παίζει ο ένας/η μία πάντα το ρόλο της γυναίκας και ο άλλος/η άλλη το ρόλο του άντρα;

Είναι πραγματικά πολύ διαδεδομένη η λάθος πεποίθηση ότι σε μία ομοφυλοφιλική σχέση ο ένας παίζει τον άντρα και ο άλλος τη γυναίκα. Στην πραγματικότητα τα πράγματα είναι διαφορετικά. Στα ομοφυλόφιλα ζευγάρια πολύ σπάνια συναντάμε την παραδοσιακή κατά φύλο κατανομή των υποχρεώσεων. Αυτό ισχύει στην καθημερινότητα, το νοικοκυριό και τον επαγγελματικό χώρο. Ακόμη και στο συζυγικό κρεβάτι των ομοφυλόφιλων σπάνια βλέπουμε να δίνεται ο ίδιος ρόλος. Συχνά δεν ισχύει αυτό το κλισέ της σταθερής παραδοσιακής διανομής ρόλων και καθηκόντων ανάμεσα σε άντρες και γυναίκες ούτε και στα ετεροφυλόφιλα ζευγάρια. Ή όχι;

Βλ και στο λήμμα: **ανδρόγυνος** και **ο ρόλος των φύλων**

Γιατί υπάρχουν ξαφνικά τόσο πολλοί ομοφυλόφιλοι;

Μπορεί κανείς να έχει την εντύπωση ότι το ποσοστό των αδερφών και λεσβιών στην κοινωνία μας ανεβαίνει συνεχώς. Υπάρχουν όμως ενδείξεις ότι το ποσοστό των ανθρώπων που νοιώθουν έλξη μόνο για το ίδιο φύλο είναι σταθερό στο πέρασμα των αιώνων. Πριν από μερικά χρόνια ήταν για τις περισσότερες λεσβίες και αδερφές αδιανόητο τόσο το να εμφανίζονται δημόσια ως τέτοιοι όσο και το να ζήσουν ως ζευγάρι. Αν αποκαλύπτονταν αυτό θα σήμαινε και το κοινωνικό τους τέλος. Σήμερα συναντάει κανείς όλο και πιο συχνά ομοφυλόφιλα ζευγάρια στην αγορά, στην τηλεόραση, σε εκδρομές. Αυτό που άλλαξε δεν είναι ο αριθμός αλλά η θέση των ομοφυλόφιλων στην κοινωνία και μαζί με αυτό και το πώς και πόσο τους βλέπει κανείς.

Βλ και στο λήμμα: **μειονότητα** και **συζυγική σχέση**